

Skandalozne razmere v hiralnici - Vlada in brezposelnost

POROČILO ODBORA DELAVSKE FEDERACIJE OPISUJE SIROMAŠNO STANJE, V KATEREM SE NAHAJAJO STANOVALCI V HIRALNICI V OAK FOREST. — PROSTORI PRENAPOLNjeni, premalo hrane in prisilno delo.

NIČ DENARJA ZA BREZPOSELNE

Načelnik novoustanovljenega urada za pomoč brezposelnim ne privoščiti niti vinarja iz zvezne blagajne revežem.

Washington, D. C. — Predsednik Hoover je imenoval polkovnika Arth. Woodsa za načelnika pomožne organizacije, ki ima nalogo, najti sredstva, da zmanjša brezposelnost. Novi načelnik je tudi že otvoril svoj urad v poslopju trgovinskega tajništva.

Kakor pa se da sklepati iz izjave tega novega varuha in očeta brezposelnih, se ni dosti zanesli na njegovo pomoč, kajti zdi se mu škoda, da bi se potrošil kak dolar iz zvezne blagajne za stradalce. V svojem pogovoru s predsednikom Hooverjem in s tajnikom za trgovino je namreč omenil, da nikakor ne namerava zahtevati od zvezne vlade denarja za nabavo živeža, obleke in drugih potrebščin za brezposelne, češ, da so za to dolžne skrbeti posamezne države in občine.

Kar misli storiti Mr. Woods je le to, da bo po posameznih deževah ustanovljal odbore, ki naj bi nato delovali skupno s posameznimi panogami industrije, da se odpomore sedanjemu stanju. Na industrijalce je že izdal tozadeven poziv, da naj namreč sodelujejo s temi odbori.

Koliko je pridobljenega s to novo pomožno organizacijo? Vsiljuje se misel, da nič drugega, kakor da je ustanovljeno eno novo korito, in sicer zdaj na račun najbednejših — brezposelnih. Sodi se namreč lahko že naprej, koliko bodo izdali ti odbori po posameznih državah in kako bo sodelovanje industrije z njimi. Saj nam je znano, kake svote so pred nekaj meseci obljubovale posamezne industrijske tvrdke, da jih bodo porabile letos za nove zgradbe. In kje so te zgradbe?

— Muskogee, Okla. — Pred sodnijo se je moralo zagovarjati pet prodajalcev strupene alkohole. Eden med njimi je bil žrtev sam svojega izdelka, ker je po njega pitju ohromel. Sodnik je tega oprostil, češ, da je že dovolj kaznovan.

plačo uslužbencem. Ko pa je bil denar že v uradu, je vstopilo pet obožanih moških, ki so ga zahtevali za se. V odgovor so stražniki otvorili ogenj nanje in enako so odvrnili banditi. Prestrašeno uslužbenstvo je popadalo po tleh, se skrilo pod pisalne mize, klicalo po pomoči, dočim se je bitka živahno nadaljevala, dokler je niso banditi brez uspeha odkurili. Ranjen ni bil nihče.

Chicago, Ill. — Odbor chikaške delavske federacije za nadzorstvo javnih zavodov je objavil svoje poročilo glede stanja, ki ga je našel v okrajni hiralnici v Oak Forest. Pregledovanje se je izvršilo že spomladi, a pritožba proti pomankljivosti v upravi ne bo predložena oblastem preje, dokler ne bodo minule volitve; predsednik Fitzpatrick se je namreč izrazil, da ne mara iz te zadeve napraviti politične žoge in z njo pobijati ali pa pomagati do zmage raznim kandidatom.

Kakor pregledovalni odbor omenja v svojem poročilu, se nahajajo stanovalci v Oak Forest v skrajno mizernem stanju. Stanovanja so prenapolnjena, hrana je nezadostna in neprimerna in pomakanje je tudi na postrežnih košeh tako, da morajo slabotni stanovalci opravljanje mnoga težka dela. Za zajutrek dajo stanovalcem skledico ovsene kaše z malo količino mleka, dalje nekoliko sladkorja in kave. Popoldne dobe skledico kuhanega sadja, nekaj kruha in kave; večerja pa obstoja iz skledice juhe, dveh koščkov kruha in kave. Kot mesne jedi dobe enkrat na teden ledvice in enkrat hrenovke s kislim zeljem. Zavod ima sicer svojo lastno farmo, na kateri redi do 300 ovac in 200 prašičev, vendar tega mesa niso deležni drugi stanovalci, kakor samo bolniki, v prvi vrsti jetični.

Stanovalci so prisiljeni tudi delati, dasi so po večini slabotni in nezmožni za delo. Vendar pa morajo tisti, ki so količkaj pri moči, pričeti že zjutraj ob pol štirih in delati ves dan do šestih zvečer.

— Chicago, Ill. — Policemen, where are you today? O, where, O, where are you. Tako ali podobno je pelo v sredo 80 uslužbencev, med njimi mnogo žensk, tvrdke American Colortype Co., 1151 Roscoe st., ko so njih uradi bili izpremenjeni v pravo bojno polje in so nad njih glavami v sumljivi bližini švigale kroglice. Policistov ni bilo od nikoder, kot jih navadno ni, kadar so potrebni, češ, da so njih mesto vrla zastopali stražniki Brink's Express Co. Ti stražniki so namreč spremljali prevoz denarja v urade gori omenjene družbe, \$15,000, ki je bil namenjen za

INDIJSKE ŽENE POSREDUJEJO

Pri nemirih v Indiji tudi ženske igrajo večkrat važno vlogo. Z dušo in telesom so tudi one za popolno narodno osvobodjenje izpod Angležev in dostikrat aktivno posežejo v borbo. Ko pa vidijo, da njih moškimi slaba prede in je nevarnost, da bi prišlo do prelivanja krvi, napravijo kordon, kakor ga kaže gornja slika, med domačini in policijo, tako, da morajo policisti "prebiti" najprej njih vrsto, predno pridejo do moških.

UJETNIKI KITAJSKIH BANDITOV

Rdeči banditi zahtevajo odkupnino za ujetnike.

Peiping, Kitajska. — Na mesto Kianfu, v provinci Kiangsi, so 6. oktobra navallili kitajski komunistični banditi, ki so pri tem ujeli pet duhovnikov in deset nun. Enega duhovnikov so izpustili iz ujetništva in mu dali seboj pismo, v katerem zahteva poglavar rdečih banditov znesek tri in pol milijone zlatih dolarjev kot odkupnino, da izpusti še druge ujetnike. Da se pride ujetim na pomoč, se zavzemajo ameriška, francoska in italijanska vlada, ker ujetniki pripadajo tem narodnostim.

ŠTEVILO JAPONSKEGA PREBIVALSTVA

Tokio, Japonska. — 250,000 japonskih ljudskih cenzorjev je pravkar dokončalo svoje ogromno delo s štetjem prebivalstva. Kakor izjavljajo, se je štetje izvedlo tako temeljito, kakor še v nobeni državi. Natančni rezultati še niso znani in tudi še najbrž ne bodo par let, pač pa se povprečno računna, da šteje Japonska približno 90 milijonov prebivalcev, 13 milijonov več kakor pred 10. leti. Okrog 40,000 so našteali brezposelnih.

NIKAKEGA OROŽJA ZA UPORNIKE

Washington, D. C. — Predsednik Hoover je izdal proglas, v katerem prepoveduje, da bi se iz Zed. držav dobavljalo kako orožje za upornike v Braziliji. Pravico za tako prepoved mu daje neki zakon iz leta 1922, ki ne dovoljuje, da bi se pošiljalo orožje takim, ki se bore proti latinski Ameriki ali Kitajski. Vladnim brazilskim četam se bo lahko še naprej prodajalo orožje.

KRIŽEM SVETA VOLITEV ZA ŽENSKÉ POROTNICE

— Rio De Janeiro, Brazilija. — Dva tukajšnja ribiča je doletela žalostna smrt v morju. V svoj čoln sta vlekla z vrvo velikega morskoga volka, ki se je ujel, pri tem pa je volk nju potegnil za seboj v morje, kjer sta utonila.

— Oslo, Norveška. — Tudi v tej deželi, kakor v vseh drugih, narašča brezposelnost. Število oseb brez dela se je zadnji mesec povečalo za 3000 in znaša zdaj nad 20,000.

— Berlin, Nemčija. — Blagajna tukajšnjega mesta je popolnoma suha in ni mogoče, da bi se iz nje plačali mestni uslužbenci za mesec oktober, za kar je potrebnih 5 milijonov dolarjev. Primanjkljaj v blagajni je že zdaj 20 milijonov dolarjev.

AMERIKANEC NE MARAJO

Guayaquil, Ecuador. — Na otokih Galapagos, ki so last te republike, je zopet nabita tablica "For Rent". Nahajajo se namreč v takih finančnih težkočah, da jih ne morejo zmagovati, in zato bi radi videli, da bi jih vzeli v najem Francozi, Nemci ali pa Japonci. Ameriški milijonarji so napravili ponudbo, da bi odkupili te slikovite otoke in jih ohranili v njih naravni krasi, a cela država se temu odločno protivi, češ, da ne marajo pospeševati "ameriške invazije".

IZSILJEVALNA DRUŽBA ODKRITA

New York, N. Y. — Oblasti so prišle na sled delovanju dobro organizirane družbe, katere dohodki so znašali na leto do 5 milijonov dolarjev, katere si je pridobivala na ta način, da je obtoževala odlične ženske osebnosti nemoralnih čimov in nato izsiljevala denar iz njih, da jih ne izda. V to bando so spadali mnogi policisti, sodni svetniki, ter advokati.

Iz Jugoslavije.

OČE USTRELIL SINA V TREBUH. — VELIKA NESREČA V KAMENOLOMU. — V JUGOSLAVIJI SE NE BODO VOZILI VEČ V PRVEM RAZREDU. — SMRTNA KOSA. — NOVICE.

Aha, sedaj te pa bom v Rimu. Takoj je dobila kupca za \$1300. Lastnik pa zahteva za violino \$2000.

Dva voznika in konj v valovih Savinje

Preko Savinje sta se podala z vozom posestnik Matija Goršek po domače Macafur, in sin posestnika Kudra, oba iz Drešinje vasi pri Petrovčah. Ko sta prišla na sredo Savinje, je voda vzdignila zgornji del voza in oba sta se znašla v valovih. Rešila sta se z veliko težavo.

22 let je ležala v postelji

V Kostajnici je umrla mesarica Jelka vdova Bodič. Polnih 22 let je ležala v postelji, ker so ji ohromele noge, ko je pred 22 leti reševala svoje imetje pri poplavi.

Nad čebele

V Mokronogu je neznan surovež udrl po noči v čebeljak Frana Arha in pri enem panju zadel odprtino z mavcem, da nisoogle čebele zleteti. Odpril je nato vrata panja in čebele polil s karbolno kislino. Pač znamenje pokvarjenosti in podivjanosti.

Višnja gora

Cerkev pri sv. Duhu je prenovljena. Vse tri oltarje je lepo preslikal in popravil Franc Vodnik iz Novega mesta.

Prenova oltarjev

V Poljčanah so prenovili stranske oltarje v tamošnji župni cerkvi. Delo je prevzel g. Zamuda iz Križevcev pri Ljutomeru.

Nogo si je zlomil

27letni delavec iz Škofje Loke, Potočnik Janez, je v gozdu tako nesrečno padel, da si je zlomil levo nogo v kolenu.

Ustrelila se pred poroko

Marija Sokol v Sisku, ki je bila zaročena z nekim Nikolom Miškulinom, ki bi moral prevzeti trgovino njenega očeta, ki je pred dnevi umrl, se je zadnje dni pred poroko ustrelila v glavo z lovsko puško in bila na mestu mrtva.

Nezgoda v Mariboru

Levo nogo si je zvil v kurilnici državnih železnic 54letni strojevodja Filip Gabron. Oddan je bil v bolnico.

Nesreča s cirkularko

V neki delavnici v Vižmarjih pri Št. Vidu je prišel po neprevidnosti 21letni mizarški pomočnik Franc Bož z roko pod cirkularko, ki mu je odrezala tri prste na levi roki.

Nesreča

Pri telovadbi se je v Ljubljani ponesrečil 14letni dijak Konrad Borštnar. Pri padcu si je zlomil desno nogo.

Strašna nesreča v kamenolomu

Lužarje, 7. okt. — Delavca Anton in Bavdek sta vrtala v kamenolomu v bližini Dvorske vasi luknjo, da bi razstrelila veliko skalo. Ko sta mino prižgala, sta se odstranila in čakala, da se ista razpoči. Vrvice je pogorela, mina se pa ni razpočila. Vrnila sta se in znova začela vrtati v luknjo, v kateri je bil smodnik. Nenadoma se je pa smodnik vžgal in počilo je s silnim pokom ter oba vrgla daleč proč. Bavdek je obležal takoj nezavesten. Zidarji, ki so slišali pok, so takoj prihтели na pomoč in našli oba v mlaki krvi. Bavdeka so komaj spravili k zavesti. Obraz je imel ves razbit in ni mogel gledati. Anton ni bil tako hudo poškodovan, vendar je imel večje rane po rokah in po obrazu. Bavdeka so peljali v ljubljansko bolnico, kjer bo najbrže ob eno oko, Anton je pa ostal v domači oskrbi.

I. razred na želenici se ukine

Železniška uprava je na tem, da ukine I. razred na želenicah v Jugoslaviji, ker od I. razreda nima nikakega dobička, temveč velikansko zgubo, ki gre v milijone. Tudi drugi razred ne prinaša dobička in morajo kriti izgubo I. in II. razreda z dohodki III. razr.

Smrtna kosa

V Vojniku je umrla Marija Gorškova, vdova po trgovcu Matiji Goršku v Šoštanju, stara 66 let. — V Mariboru je umrla Ida Lorberjeva, hči upokojenega šolske upravitelja, stara 29 let. — V Kosezah je umrla Franciška Neretova, gostilničarka in posestnica. — V Ljutomeru je umrl Mäks Ravnič, sin progovnega čuvaja.

227 let stara violina

V samostanu Rakovice v Sremsu so našli prastaro violino, ki je bila narejena l. 1703

BITKA Z BANDITI V URADU

Chicago, Ill. — Policemen, where are you today? O, where, O, where are you. Tako ali podobno je pelo v sredo 80 uslužbencev, med njimi mnogo žensk, tvrdke American Colortype Co., 1151 Roscoe st., ko so njih uradi bili izpremenjeni v pravo bojno polje in so nad njih glavami v sumljivi bližini švigale kroglice. Policistov ni bilo od nikoder, kot jih navadno ni, kadar so potrebni, češ, da so njih mesto vrla zastopali stražniki Brink's Express Co. Ti stražniki so namreč spremljali prevoz denarja v urade gori omenjene družbe, \$15,000, ki je bil namenjen za

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The First and the Oldest Slovenian Newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevoev po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izhaja in tiska EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in prave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Telefon: CANAL 0098

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Phone: CANAL 0098

Table with subscription rates for one year, half year, and three months, including prices for Chicago, Canada and Europe.

Table with subscription rates for one year, half year, and three months, including prices for Chicago, Canada and Europe.

POZOR. — Številka poleg vašega naslova na listu znači, do kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk: Iz poštne uprave

Na sebi je zadeva pač zadeva poštne uprave, ampak zadeva utegne zadeti v kratkem prav vsakega, ki odpošlje po pošti kako pismo. Malo bo takih, kateri ne pišejo kakih pisem. Mnogi odpošiljajo veliko število raznih pisem, in te bo zadela nameravana odredba, ako se uresniči, tem bolj, zadevala pa bo vsako pismo. Dozdaj smo za pisma plačevali dva centa in jih oddajali poštini upravi. Mislili smo, da upravo kolikor toliko primerno plačamo. Da je naša ameriška poštna uprava za ta dva centa pisma dobro in uzorno odpravljala, o tem ni nobenega dvoma. Kdor pozna povojne razmere na pošti v evropskih državah, bo dal vsako priznanje naši ameriški poštini upravi, ker se z njo ne more kosati nobena druga vladna uprava.

Tako je bilo dozdaj, in dobro je bilo, da je bilo tako. Ampak poštna uprava je začela nekaj "kikati", postala je nezadovoljna. Pravi, da ne more izhajati z dvema centoma na pisemih, in bo primorana zahtevati za delo najmanj tri cente pri pismu od novega leta naprej. Sam generalni tajnik ali najvišji poštar Zedinjenih držav je opozoril, da je dva centa premalo, da ne more izhajati, in bo treba plačati več. Sklical je skupaj pred tedni vse poštarje in tem je predložil cel kup raznih kart, statistik, preračunov, izkazov, kjer je natanko izračunano in preračunano, da nudi poštna uprava za vsako pismo uslugo, katera je vredna osem centov, a uprava dobi za uslugo in delo le dva centa. Sicer ni razvidno iz teh podatkov, odkod utegne generalni poštar vzeti drugih pet centov za uslugo, ampak zadovoljen je, se zdi vsaj, ako bi se mu za pismo plačalo tri cente. Dvignili so se ostri kritiki, ko je izšlo svažilo, ampak statistika, table in karte v rokah generalnega poštarja so vsem zaprla usta, dasi jih morda ravno o potrebi poštne poštne niso prepričala. Statistika je pač statistika in neizprosna, ako je pravilna. Vlada je na izgubi, kadar koli pritise štampiljo na poštno znamko na pismu.

Navadni državljan se malo zmeni za skrbi poštne uprave. Pritisnil je pismu znamko dveh centov in pričakoval, da bo uprava storila svojo dolžnost, in uprava je to storila, za drugo se državljan ni brigal. Čemu tudi, ko je pismo odšlo in prišlo? Kakšen je "sistem", kako deluje, kakšne težkoče ima, kaj ga žuli... za to se navadni državljan ni zmenil. Zganil se je nekoliko, ko je slišal o treh centih na pisemih. Morda se pomiri, ako že mora tako biti, saj kako nesmiselno "kikanje" bi mu težko kaj pomagalo.

Ampak za pisma ne gre, bolj pravilno, samele za pisma. Gre za vso upravo, ves sistem. Kako je drugače, niti za to ne gre, gre pa pri javnosti za trume tistih, ki dan na dan prinašajo pisma, za trume mož v sivih oblekah, ki so vsem dobrodošli, in vršijo zvesto svoj posel kot — pismonoše.

Nekaj ni v redu pri teh možeh. Ali so res povsem zadovoljni? Njih delo nikakor ni lahko, in vrhu tega zelo odgovorno. Vsekako je čudno, da pismonoše niso organizirani, nimajo nobene unije. Baje jim je vsako politično strankarstvo zabranjeno. Za "sistem" je morda to dobro, ampak politično se ni treba na to skupino ozirati, ker je vsaka politična borba od te strani izključena. Očividno pa se tudi politiki za

to skupino niso zmenili, in odtod prihaja, da niso ravno v najboljnjih razmerah.

Javnost bo težko s kakim uspehom "kikala" zoper želje generalnega poštarja, ako on smatra za potrebno, da se poština pri pisemih poviša, ampak javnost lahko zahteva, da se nekaj od povišanih dohodkov porabi in obrne za može v sivih oblekah, ki nikakor niso za svoje delo primerno plačani. Ako sami ne povzdignejo svojih glasov, ker jim "sistem" tega ne pripusti, javnost lahko to od "sistema" zahteva.

RAZNO IZ CLEVELANDA Cleveland, Ohio.

Naključje je naneslo, da sem šel na Baragovo proslavo, ki je bila v nedeljo. Pravzaprav smo se namenili na farmo in se ravno peljali tam mimo, se nekoliko ustavili in poslušali g. škofa, ki je govoril. — Z menoj se je peljal neki že bolj priletan mož, ki ne gre za cel svet rad v cerkev. Ko je videl tukaj toliko ljudi skupaj zbranih, ki so tako lepo prepevali in je slišal lep v srce segajoč govor je rekel: "Jaz ne grem nikamor več. Tu ostanem. Sedaj vidim, da je tudi v Ameriki še Bog." — Prepričal sem se, da je še veliko drugih mož reklo tako.

Veliko jih je, ki ne čitajo radi tega lista. Ako bi ga, bi se prepričali, da je bil, je in bo Bog vedno nad nami tudi v Ameriki. Zato bi priporočal vsem Slovencem v Ameriki, da si naročijo list, Amerikanski Slovenec, da bodo v resnici to spoznali.

Vsakemu je znano, kakšne so delavske razmere sedaj po celem svetu ne samo v Ameriki. — Kmalu bo prišel čas, bo 18 Amendment prenehal in bo veliko več ljudi zaposlenih, ter se bodo časi počasi zboljšali, ker to bo dalo na vseh straneh veliko dela. Naša ljuba dežela je vsega spoštovanja vredna. Še vedno prekaša vse inozemske države.

Ameriški Slovenci. Bližajo se časi volitev. Premislimo, katera gremo voliti. Saj imamo ravno isto pravico do volitev, kakor vsi drugi, pa četudi smo bolj revni. Svobodno lahko volimo na katero stran sami hočemo. Poljudno si lahko izbiramo uradnike na odgovorna mesta.

Slovenci v Ameriki! Podpirajte katoliško časopisje, ker edino ono vas podpira in vam prigovarja in dela v vašo korist. Veliko je naših Slovencev ki hodijo v cerkev, pa podpirajo in berejo le tiste liste, ki se iz cerkve in iz njih samih norčujejo. Ali je to možato? — Hudiči in Bogu ne moreš ob enem služiti in tisti ki kljub nemogočnosti to poskuša, ni možak in ni vreden, da prestopa prag hiše božje. Kako more tak res Boga moliti v cerkvi, ko pa ima doma na mizi list, ki

se roga in norčuje iz vsake molitve, iz Boga in cerkve in duhovnikov. Čudno je, da je tako. In vendar so Slovenci vsi sinovi in hčere katoliške matere. S tem, da nekateri tako delajo sramotijo svoje stariše, svoje roditelje in svoje prednike, kakor bi se jih sramovali pred drugim narodom. Obnašajo se tako, da je človeka sram, ko stopi med nje. Dragi Slovenci in prijatelji! Naročajte list, ki se trudi ohraniti med nami ameriški Slovenci vero. Naročajte list, ki neutrudno dela za narod in vodi svoje bralce po pravi poti izobrazbe in napredka. Naročite list, ki je ponos in dika našega slovenskega naroda v Ameriki. Ta list je, Amerikanski Slovenec. Delajmo združeno pri težkem delu, za Boga in narod.

John Komin.

PRIPREDETE V KORIST SLOVENSKEGA DOMA Milwaukee, Wis.

Dobro vedoč, da se pri naši organizaciji Slovenskega Doma vedno potrudijo, da se na pravi program na njih prireditvah tak, da vsebuje svoje vrste posebnosti, se že sedaj sliši močno povpraševanje, kaj bo letos na 16. novemberški prireditvi Slov. Doma?

Yes, povemo, da se pripravljajo zopet nekaj posebnega. — Humoristični večer se je krstilo to, kar se bo dalo na oder zvečer omenjenega dne. Pa tudi popoldanski program ne bo zaostajal za večernim.

Premišljevalo se je mnogo, predno se je zaključilo, kaj bi bilo najbolj primerno za naše ljudstvo v sedanjih žalostnih časih. V zalogi imamo mnogo lepih, resnih, dolgih, pretresljivih dram. Ali, drama je v teh časih že itak vse naše vsakdanje življenje. Čemu bi se hodili potem še v dvorano na prireditve jokati?

Torej za enkrat zopet nekaj vselega, kratkočasnega, in to ne v dolgih enakomernih scenah, ampak kratkih različnih prizorih s petjem, pa tudi brez petja. Nekaj kar Amerikanci imenujejo "Vaudeville". Kupleti, monologi, dvologi, Zabija svatba, Pijanec pred sodnijo, Razočaranje mladega zakonskega možička, in druge podobne šaljive stvari. Tak bo

program te prireditve. Zakaj bi se ne pričeli udeleževati bolj s takimi stvarmi, ki so zabavne in razvedrilne? Bo na tej prireditvi nekaj takega, da je vredno, da se takoj odločite, da ne zamudite te prilike. Nikomur ne bo žal ne za potrošene cente, ne za čas, ker bo vse dobro porabljeno.

Pa ne samo to, kar smo danes tukaj na kratko omenili, bo na tej prireditvi, ampak še nekaj več zanimanja vredno za vse Slovence, o čemur bo še v bodoče poročano.

Za danes samo s tem opozarjamo, da si naj vsi Slovenci v Milwaukee in okolici zapomnijo dan, to je 16. november, in prostor: South Side Turn dvorano. J. Matoh.

BOBNAR BOBNA Chicago, Ill.

Bobnar bobna in kliče na veliko trgovcev, ki jo priredijo možje in fantje Holy Name v nedeljo zvečer v spodnji dvorani sole sv. Štefana. Popoldan imajo zabavo v zgornji hali, toda glavno je pa za nas zvečer ob 8. uri, ko pridejo k nam posebni vničarji ne vem odkod, ki nam bodo dali posebno zabavo. Trgatev je bila vedno dobro obiskana, letos bo pa še najbolj, ker boš lahko skoraj zastoj pil grozdni mošt in zastoj trgat in obiral s trt in brajd. Dobili smo take sorte čuvaje, ki bodo s tatovi držali in se sploh nobenemu ni treba bati.

To je prva večja prosta zabava v letošnji zimski sezoni. Nismo še imeli prilike, da bi si pogledali drug drugemu v oči, odkar smo se poslovili od dvorani in šli v prosto naravo uživati božje solnce in druge dobrote. Na programu je polno vsega dobrega, lepega, lušnega in kunšnega. Vsa bo dobil svoje.

Martinovali bomo ta dan, da bo kaj. Najboljšo godbo bote imeli zgoraj in spodaj. Kar sem bobnal že v sredo, ponavljam. Glej, da si privoščiš veliko dobre volje in boš zdrav, čeprav je časih narobe na svetu. Kar sedaj izdaš, in izdal boš komaj pol dolarja, boš dobil trikrat nazaj s tem, ker si prihraniš stroške za zdravnik in apotekarja. Upam, da veruješ, če nočeš, ni treba. Dvorana bo polna, ampak, če bo te bele manjkalo, bo vrzel. Izpolni jo. Saj veš, da luknje ne delajo dobrega utisa na poštene oči. In če te ne bo, bo velika luknja in vrzel. Bobnar.

NEMČIJA MANJ PIJE Berlin, Nemčija. — S skrbjo je nemška vlada ugotovila, da se je v Nemčiji znatno uživanje opojnih pijač od zadnjega leta za 50 odstotkov, in jo skrbi, s čim bo kril deficit, ki je nastal v državni blagajni, ker je dobila manj davka za monopol na alkohol.

njihovo krajevno življenje z ljubosumno skrbnostjo. "Vidite, tako je govoril minister v parlamentu in to bo držalo..." je dodal Jusič in hotel še govoriti. "Držalo — do prvega nasilja!" so vzklikali Križiščani. "Govoriti pa nam ni treba, je to dovolj, kar si prebral in po svoje povedal! Svojim Benečanom govori, da bodo še bolj navdušeni za Italijo, ki tako lepo skrbi zanje!" je odmevalo od vseh miz. Jusič je res obmolnil in sedel, a ko je govoril s Sandrinjem, so videli, kako se jezi... Smejali so se mu in bili zadovoljni, da so povedali svoje, kakor se spodobi. Pa naj gre in razbomba v italijanskih listih, kako so prevaleci ob Soči veseli, da so prišli pod Italijo — so memili...

Križiščani so imeli prav, ko niso zaupali v leve ministrske besede. Dober mesec je potekel in prisiljeni so bili, slovesno proslaviti aneksijo in poslušati visoko doneče besede, kako je bila zemlja ob Soči od pamtiveka italijanska in kako je zaslužjena hrepnela v objem matere Italije, ki jo je rešila s svojo krvjo

"OUR PAGE" IN ŠE DRUGE...

(Piše P. A. Urankar.)

Može in voditelji naše Jednote so že pred leti gledali v lepo bodočnost naše velike organizacije, ki tri desetletja že vrši lepo poslanstvo med slovenskimi priseljenci v Ameriki. Odkar so ji postavili temeljni kamen, so vedeli in tudi hoteli, da bo lepi dan objela ves naš katoliški narod in mu kazala pota gmotnih in moralnih uspehov. Leto za letom je bila bogata na porastu članov, leto za letom je bila močnejša v veri, da je njena bodočnost in da zre lahko še bogatejšim žetvam in trgatvam nasproti. Ni dolgo iskala opore v svoji veri, našla je oporo v svoji mladini.

Mladina je vselej bila in bo nositeljica novih idej in zasnov. Mladina je vselej bila in bo polna mladega ognja, mladega zdravja in mladih nad. Mladina je vsaki organizaciji pri srcu, od največjih organizacij — Cerkve in Države, pa do manjših in najmanjših. — Mladina so one mlade rame, ki naj prevzamejo lepi dan vso butaro in teže dela, ki so si ga starejši zasnovali. Mladina je sila, ki bo lepi dan butnila v svet, v imenu svojih očetov in mater nesla naprej, kar so oni v težkih urah spočeli, s težkimi žulji doprinesli in utrpeli. Kdor v mladino ne stavi nobenih nad, ne spada na ta svet, naj se umakne tja, kjer muh ni. Od pamtiveka gleda oče v svojem sinu cvet svoje lepote, svojega zdravja in svojih sil in življenje svojega življenja, od pamtiveka je človeštvo v mladih gledalo svojo doraščajočo moč, moč, ki ima v sebi nove sokove za novo trdnješe in bujnejše življenje.

To ve tudi naša Jednota, zato dela z vsemi silami na to, da pritegne v svoje kroge mladino in da jih počasi navaja, kako se vajeti v rokah drže. Zato jim je dala prilogo v svojem Glasilu, da imajo priliko za medsebojno spoznavanje, medsebojno navdušenje za delo v letih, ki bodo prišla s poljutrišnjajo zarjo.

"Our Page" je zastava bodočnosti, ki jo sedaj naši mladi počasi razvijajo. "Our Page" je bel list, kamor mlade roke pišejo abecedo bodočim knjigam svojih življenj.

"Our Page" je mlada njiva polna ozar, kamor mladi se javi Jednote polagajo seme, ki naj bi nekaj pogrnala v bogato klasovje dela.

"Our Page" je sedanjim voditeljem in ustanovnikom prva vrstica onega pisma, ki ga bodo brali, ko sin z jako roko zagrabil za prapor Jednote in bo rekel očetu: "Oče, doslej ste nesli vi ta prapor; omagali

ste, naj ga nosim naprej jaz. Nosil ga bom tako, da vam ne bo v nečast, temveč v ponos. Kar ste vi zasejali, naj še bogateje zaživi."

To so bile sanje vaših očetov, ko so vam prvič dali roko, vi mladi. Vredne sanje vrednih očetov. Tako si jaz tolažim idealno zasnovano mladinske priloge. Mladinska priloga naj bi bila nekako zrela in ogledalo, v katerem že sedaj gledamo podobo in poteze obraza, ki ga bo Jednota ime-la v bodočih dneh.

Mladinska priloga naj bi bila in postala vez, ki družijo staro z novim, naj bi bila počasni prehod s starejše v mlajšo strujo.

Zato smo vsi radi zrlji v to zrelo z zanimanjem in vprašanjem na ustnih: "Ali bodo ti mladi razumeli svojo nalogo?" Zato smo sledili vsem kolonom priloge, odkar se je "Our Page" započel, in jim sledimo še danes z ugibanjem: "Kaka bo neki abeceda onega evangelija, ki ga nam bodo mladi oznanjali..."

Kar sem doslej bral, mi pravi to-le: Our Page ima mnogo delavnih in podjetnih moči, ki vedo sukati pero in vedo z mizgani udarjati po tipkah pesalnega stroja ne le z tako brihtne glavicke, ki časih tako zasole in s takim humorjem povedo, da kar uživaš.

Razumnost piscev, ki jo med vrsticami razbereš, mi pravi, da bi "Our Page" res lahko v polni meri vršila svojo nalogo med mladino. Če bi jim hotel kdo pomagati, da bi svoj talent ne zakopavali v zemljo navadnih vsakdanjosti, v zemljo novičarskega sloga in bi spravil pero v pravi tir, bi dal takorekoč pravo črnilo, zumnosti, ne to vodeno godlo, v katero mnogokdaj pomakajo, bi še z večjim veseljem segali po prilogi in z večjo nagljetostjo čakali srede, ko postaja prineslo Glasilo.

"Ne razumem mladine." — Kaj je ne bom razumel, saj sem še sam ves mlad. "Ne razumem ameriške mladine." — Eji, še preveč! Slab duhovnik, ki v šestih letih ne bi prišel do tega, da vsaj nekoliko domne ameriško mladino. (Sicer pa, kaj bi se toliko postavljali ameriško krvjo in stoprocentno stvom, saj je še vsa slovenska ta kri v vas). Priznajte: Dva v svet in v tisk.

Ali bomo v Our Page gledali same poteze clownov in novičarjev in zaljublencev? Če je v tem amerikanstvo — Good night! Porabi svoje pero in

(Dalje na 3. strani.)

Chronista Sontiacus: "Dom ob Soči" Zgodba iz zemlje zaslužjenih bratov

(Dalje.) "Ti ali minister — je že vseeno, kdo govori!" so bili nekateri glasni. "Tisajte, da bomo slišali!" so mirili oni, ki so bili radovedni. "Lepe besede, polne obljub, ki jih sproti snedo, bomo slišali, nič drugega!" so jedko odgovorili prvi, a so se le pomirili. Jusič je vstal in bral, kako je govoril zunanji minister Storza, ko je poročal o svojem uspehu v Rapallu. "Ali nismo povedali, kaj bo?" so se oglušali že med branjem posamezni, ki so umeli italijanski. Ko je Jusič končal z branjem, je začel prevajati. Po beneško je naglašal besede in mešal svojo slovensčino, ko ni našel pravega izraza, z udomačeno tujko, kate-

rih mrgoli v beneškem narečju. "An tada," je začel z beneško značilnostjo, "je jal' minister: Imeti moramo finalmente koražo, da povemo, da ljubezen do naše domovine ne sme pomenjati preziranja domovinskega sentimenta drugega plemena, čeprav je mlajše in nima slavne istorije..." Prekinili so ga. "To misli nas! Kdo je trinajst sto let na tej zemlji ob Soči? Ali ni to zgodovina?" so bili glasni in nevoljni. Jusič je rasel z glasom: "Morali smo sprejeti v naše konfine stotisoče Slovencev..." "Ali ste slišali? Morali so nas sprejeti! Kdo jih je le silil? Tako znate lagati!" so klicali vmes Križiščani, vsi ogorčeni in rogajoč se, kako more minister kaj takega govoriti. "Tem Slovencem, katerim konvenja ostati v zvezi s svojima naravnima, a italijanskima centromoma Gorico in Trstom, zagotovimo najširšo jezikovno in kulturno svobodo. Za nas bo to častna obveza in akt politične sapience..." "Konvenja nam, konvenja! Prikladno nam je, kako pa, a ne v takih mejah!"

"Slabo pozna minister Gorico in Trst!" "Saj Gorica je slovenska, brez Slovencev Gorice ni..." so trije, štirje udarili v pesem, ki je ostala v narodu še davno izpred vojne, ko je bila popevka odgovor italijanski izzivalnici v Gorici. "Jezikovno in kulturno svobodo nam zagotavlja. Pijmo na to!" so se norčevali. "Kako je z zagotovitvi in obljubami, že vemo. Bolje bi storil minister, če bi govoril odkrito! Ali je to jezikovna svoboda, če smemo v gostilni in doma govoriti po naše, v solah in uradih moramo pa po njihovo! Je to kulturna svoboda, če prepovedujejo in zapirajo naša društva, če zažigajo društvene domove in napadajo naše tiskarne! In da prekrščujejo imena naših vasi, naših gora in naših rek! Lepega dne bodo še nas prekrščili, da sami sebe ne bomo poznali!" Tako je slo vse križem in čudno so se slišale sklepne ministrske besede, ki jih je tolmačil Jusič: "Smo tada prepričani, da se bodo čutili naši novi državljani kmalu zadovoljni, da pripadajo veliki državi, ki močna po svoji kulturi, s katero se ne more primerjati nobena druga, spoštuje

in ji je sedaj izmed vseh pokrajin najdražja... Drugo nasilje je bilo uradno zakonito. V Križišču so uknili občinsko avtonomijo in mesto starega župana je prišel komisar profesor Adamelli. Bil je resen mož, prosten mož, a bil je vendarle Italijan — tujec. Tudi tajnika so prebrali. Tajnikovo je poslej — Sandrini, ki je ostal prijazen le onim, kateri so zahajali v njegovo svetlo stilno... Prvi akt, ki ga je Sandrini uknjižil, je bil s prefekturo v Vidmu. Poročali so, da je dospel odgovor od poslanstva v Moskvi v zadevi pogrešanega Franceta Budina. Občinski urad — je bilo rečeno v dopisni naj sporoči domačin, da o pogrešanem ni nikakega sledu. Vsa poizvedovanja so bila zaman in je verjetno, da je umrl, ker je v onem kraju, kjer naj bi se mudil, pozivno divjal legar. "Dobro so jo izpeljali, pa naj so se res zanimali za Budina ali ne. Odgovor je tak, da sem jaz lahko zadovoljen!" je bil Sandrini vesel, domov pa se je vrnil žalosten... (Dalje prih.)

Slovenska Ženska Zveza.

Ustanovljena 19. dec. 1926. Inkorporirana 14. dec. 1927.

GLAVNI IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednica: Mrs. Marie Priland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wisconsin.

Tajnica: Mrs. Julia Gottlieb, 1845 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Blagajničarka: Mrs. Anna Motz, 9630 Ave. L., So. Chicago, Ill.

Slovenska Ženska Zveza je edina Slovenska ženska organizacija v Ameriki. Pod njeno okrilje bi morala spadati vsaka zavedna katoliška Slovenka v Ameriki. Članarina je samo 25c mesečno.

Naselbine, ki se nimate podružnice Slovenske Ženske Zveze, ustanovite jo. Za pojasnila pišite glavni tajnici.

Organizacija izdaja svoje lastno glasilo

"ZARJA"

Ki je prvi in edini slovenski ženski list v Ameriki. Izhaja v obliki Magazine in prinaša le to, kar je v korist in izobrazbo žen in deklet. Naročnina za članice je za uračunljiva pri članarini, za nečlanice pa stane \$2.00 letno. Ako se nimate tega lista v Vaši hiši, pošljite naročnino še danes na naslov "ZARJA", 1845 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

IZ URADA GL. TAJNICE S. Ž. Z.

IZ URADA GL. TAJNICE S. Ž. Z.

Od podružnice št. 6 S.Ž.Z., Barberton, O., sem prejela naslednje pismo, ki ga priobčujem dobesedno. Nadaljnje besede imajo glavne urednice in klijevne podružnice.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

Barberton, O., 13. okt.

Genjene gl. urednice SŽZ.:

Nasa podružnica št. 6 je na moji redni seji dne 5. oktobra med drugim razmotrivala tudi o italijanskih nasiljih nad našim narodom v Primorju. Naša

podružnica je sklenila, da bi se Zenska Zveza, kot glavni urad zavzel, da bi se poslal protest v imenu vseh članic na primerna mesta. Dolžnost nas vseh je, posebno pa še nas žensk, da se zavzamemo za take slučaje, čeprav bi bilo treba tudi kakšen cent žrtvovati v take namene. Prosimo Vas, kot glavne urednice, da storite kar je v Vaši moči.

S sesterskim pozdravom,

Alojzija Zupic, predsedn.,

Frances Smerdel, tajnica,

Jennie Usnik, blagajnica,

Jennie Okolish, zapisnik.

DOMOVINA - IN NAŠE ORGANIZACIJE

Zenske smo res imenitne — pa rečem. Ameriški Slovenci imamo kakih deset organizacij, katerih najstarejša je že sto let na svetu. Pa za vse te imate in zveze se domovina ni pobrigala, da bi jim očitala narodno nezavednost. Seveda nam ženskam, ki smo kot članice SŽZ. šele nekaj nad tri leta stare, od nas se pa pričakuje, da v teh treh letih popravimo, kar smo v 50 letih priseljevanja zakrivila ameriški Slovenci. Saj ste čitali v tem listu, kako je mnenje ljudi "Jugoslovan" v domovini. Ko je pred dvema leti SŽZ. izdala svojo prvo knjigo in jo razposlala tudi v domovino, raznim listom v oceno, ni razen dveh nobeden imel toliko "narodne zavesti", da bi vsaj omenil prejem knjige, če že ni pisal o njej. Šele čez kakih šest mesecev se je oglašal Ženski Svet z oceno, par mesecev za njim pa še Mladina. Bolelo nas je preziranje od strani domovine. Sedaj smo pa že našle tako milost, da že celo naša pravila proučujejo. Pa recite, če nismo imenitne!

Toraj predbaciva se nam, da imamo v zvezinem programu beseda o materinskem jeziku, kar je spoštovanja do slovenske narodnosti. Če čitate pravila, boste našli — naše članstvo se v zvezi v slovensko-ameriškem duhu. Dalje: Zveza izdaja list "Zarja" v pospešitev izobrazbe in spoštovanja do vere in slovenske narodnosti.

Očita se nam, da imamo tudi angleški del v Zarji ter se s tem hoče pokazati na zamerjenost glede pouka v slovenskem jeziku. Da naša mladina ni zmožna slovensko govorečega jezika, pač krive razmere več kot mi. Nikakor pa ni to krivda SŽZ., ki v treh letih obstanka ni mogla čudežev delati. Toraj me slovenske matere smo prisile pred 20 ali 30 leti v Ameriko, da si zboljšamo svoj položaj. S prihodom smo koristile sebi in tudi domačim v domovini, na katere nismo pozabile in jih podpirale po svojih močeh. V Ameriki smo se borile za obstanek. Učile smo se angleškega jezika in

ker na njenih grudih ni bilo dovolj kruha za vse. Kot skrbna mati bi morala paziti na svoje otroke tudi v tujini, posebno še, ker je imela dokaze, da je ti otroci niso pozabili, ampak priskočili so na pomoč, kadar je bila v sili. — Domovina nam pa ni bila skrbna mati. Vsa ta leta smo bili prepuščeni samim sebi. Nihče nas ni svaril, nihče učil. Kako si zdaj upa kak list kazati na nedostatke, ko se ni 30 do 40 let domovina pobrigala za nas, ali živimo kot Slovenci, ali se potapljam v morju amerikanizma. Ker ni bilo svarilnega klika od nikoder; smo plavali s tokom naprej in ta tok nas je prinesel, kjer smo danes.

Da se Zvezino glasilo Zarja tiska tudi v angleščini, je potrebno, da privabi mladino. Ko bomo enkrat imele mladino v svojih vrstah, potem lahko začnemo s poukom. Skušale smo pa in bomo še v prihodnje v tem angleškem delu glasila vzgajati našo mladino v spoštovanju do slovenske narodnosti in do slovenske govornice. Ravno v septemski številki Zarje, katero omenja list "Jugoslovan", je ponatisnjen lep članek o znanju jezikov. V tem članku se priporoča naši mladini učenje slovenskega jezika, češ — kolikor jezikov znaš, toliko glav veljaš. — Članek je ponatisnjen iz Cleveland Journal, v katerem je opisana lepota slovenskega jezika, in v katerem se opozarja mladino na dejstvo, da z učenjem slovenskega jezika bo počastila svoje staršice in dala priznanje domovini, iz katere prihajajo njeni roditelji.

Zavedam se, da kot priprosta delavčeva žena, neučena, nešolana, pač nisem poklicana, da kritiziram domovino. Rečem pa to: Če je listom v domovini res na tem, da se ohrani slovenska govornica, to je pristna, lepa in nepokvarjena in ljuba kot nam je, naj iz nje pomečejo tiste tuljke, katerih kar mrgoli v starokrajških listih, da človek ne ve, če čita angleško, francosko ali latinsko mešanico. Tudi mi priprosti ameriški Slovenci znamo po tri in štiri jezike, pa vsaj pišemo vsakega za sebe. Očistiti slovenski jezik tukaj, bi bila hvalevredna naloga zavednih slovenskih narodnjakov.

Marie Priland.

Slabi časi

se lahko pretrpijo, ako se ima hranilno vlogo v zanesljivi banki.

KASPAR AMERICAN STATE BANK

1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

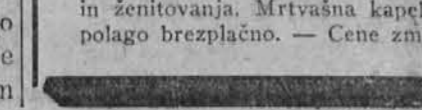
LOUIS J. ŽEFRAN

1941 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Roosevelt 3408

Na razpolago noč in dan!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvašna kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmernje.

ker na njenih grudih ni bilo dovolj kruha za vse. Kot skrbna mati bi morala paziti na svoje otroke tudi v tujini, posebno še, ker je imela dokaze, da je ti otroci niso pozabili, ampak priskočili so na pomoč, kadar je bila v sili. — Domovina nam pa ni bila skrbna mati. Vsa ta leta smo bili prepuščeni samim sebi. Nihče nas ni svaril, nihče učil. Kako si zdaj upa kak list kazati na nedostatke, ko se ni 30 do 40 let domovina pobrigala za nas, ali živimo kot Slovenci, ali se potapljam v morju amerikanizma. Ker ni bilo svarilnega klika od nikoder; smo plavali s tokom naprej in ta tok nas je prinesel, kjer smo danes.

Da se Zvezino glasilo Zarja tiska tudi v angleščini, je potrebno, da privabi mladino. Ko bomo enkrat imele mladino v svojih vrstah, potem lahko začnemo s poukom. Skušale smo pa in bomo še v prihodnje v tem angleškem delu glasila vzgajati našo mladino v spoštovanju do slovenske narodnosti in do slovenske govornice. Ravno v septemski številki Zarje, katero omenja list "Jugoslovan", je ponatisnjen lep članek o znanju jezikov. V tem članku se priporoča naši mladini učenje slovenskega jezika, češ — kolikor jezikov znaš, toliko glav veljaš. — Članek je ponatisnjen iz Cleveland Journal, v katerem je opisana lepota slovenskega jezika, in v katerem se opozarja mladino na dejstvo, da z učenjem slovenskega jezika bo počastila svoje staršice in dala priznanje domovini, iz katere prihajajo njeni roditelji.

Zavedam se, da kot priprosta delavčeva žena, neučena, nešolana, pač nisem poklicana, da kritiziram domovino. Rečem pa to: Če je listom v domovini res na tem, da se ohrani slovenska govornica, to je pristna, lepa in nepokvarjena in ljuba kot nam je, naj iz nje pomečejo tiste tuljke, katerih kar mrgoli v starokrajških listih, da človek ne ve, če čita angleško, francosko ali latinsko mešanico. Tudi mi priprosti ameriški Slovenci znamo po tri in štiri jezike, pa vsaj pišemo vsakega za sebe. Očistiti slovenski jezik tukaj, bi bila hvalevredna naloga zavednih slovenskih narodnjakov.

Marie Priland.

MILWAUCANJE!

Družina z enim otrokom bi rada dobila primerno stanovanje s štirimi sobami v okolici med šesto in deseto cesto v bližini National Avenue. Ako bi kaka stranka imela tako stanovanje na razpolago, naj blagovolji to sporočiti na upravo "Amerikanskega Slovenca" 1849 W. 22nd Street, Chicago, Ill.

VESELO POROČILO IZ CHICAGO

Chicago, Ill.

Za zadnjo soboto večer imamo zaznamovati velik korak v našem narodnem življenju. Ta večer se je ujediniila in združila naša jugoslovska žena, kakor nikdar poprej. Mnogokrat smo se skušale zblížiti, mnogokrat smo želele, da bi vse eno mislile, mnogokrat smo si želele resničnega zblížanja. Vendar bodi povedano, da še nikdar v zgodovini našega ujedinenja nismo tako zahtevne po resničnem združenju kakor prave narodne sestre, kakor ravno sedaj, ko naš jugoslovska žena piše svojo zgodovino s krvavimi črkami narodnih žrtv sebi v ponos, nam v žalost in tugo, a v stud in sramoto Mussolinijevemu barbarizmu.

Ta večer se je v resnici videlo, kako potrebno nam je bilo ujedinenje. Videlo se je, kako je bilo to potrebno pred vsem nam ženskam. Kako so se pa z veseljem odzvale. Na prvi poziv so prihitele sestre Hrvatice, Srbinke in naše Slovence, po številu 5 od vsake narodnosti. V trenutku smo se čutili popolnoma domače, kakor bi bile že davno skupaj, kakor bi bile rodne sestre. — Neka tajna sila narodne vezi nas je potegnila skupaj in med nami je zavladalo najiskrenejšje razumevanje in prijateljstvo med nami. Kako bi pa tudi ne? Saj vse hrepenimo po enem in istem in vse imamo eden in isti cilj, kako bi se pred vsem ohranila in utrdila naša jugoslovska zavest, kako bi se povzdignila naša kultura. Pa tudi, kako bi se v slučaju narodnega zatiranja najlažje prišlo do tega, da bi se tako zatiranje ustavilo.

Na popolnoma nacionalno-humanitetni podlagi se je ta jugoslovska žena združila v Chicagi na domu gospe Kolombatovič, soproge našega jugoslovskega konzula. Ona sama, kakor visoko naobražena žena, z njeno tako idealno dušo, je ta pokret najprisrčnejše pozdravila in se ga z vsem srcem oklenila takoj, ko je čitala dopis v Amer. Slovencu z dne 27. sept. t. l. izpod peresa te, ki to sedaj poroča. Najiskrenejšja ji hvala v imenu vseh, ki mislimo in čutimo z narodom.

Jugoslovska žena bo imela veliko in vzvišeno nalogo. Glavna izmed vseh bo prav gotovo akcija, katero bo podvzela, ko bodo v ta namen storjeni vsi potrebni koraki. V najkrajšem času se bo namreč pričelo z nabiranjem prostovoljnih darov za spomenik

vsem onim narodnim mučnikom, ki so, in ki še bodo morali žrtvovati svoje življenje za najvišje in najsvetejše narodne ideale pod krvolocnim tiranom Mussolinijem.

To naj bo ena izmed glavnih nalog, katero bo Jugoslovska žena pričela izvrševati. Želeti je zelo, da bi narod kot tak, tudi to idejo sprejel in podpiral. Posebno apeliramo na vse jugoslovske liste in publikacije, da bi nam šli pri tem narodnem delu na roko in nas podpirali v vseh naših težnjah in stremiljenih. Sami priznamo, da brez naših listov bi nam bilo jako težko kaj takega doseči. Naj še enkrat naglašam, da je ujedinenje na popolnoma narodno - človekoljubni podlagi, brez kakih plačevanj ali asesmentov in ne zahtevamo nobene članarine in nočemo niti strankarstva, niti kake politike, ampak samo narodnost. Hočemo pa in želimo ženo z idealno jugoslovsko dušo in srcem, da hrepeni samo po tem, kar je lepega, in ki bo v naš skupni narodni ponos, na katerega se bo lahko ponosno ozirala naša generacija in se ga tudi oklenila kot svojega ideala. Ne zahtevamo nič drugega, kakor samo, da se izrazite, da se strinjate z našimi idejami in načrti in že ste naša članica.

Značilno in omembe vredno je to, da ko smo prišle na sestanko do volitve odbora, da se je plemenita gospa Kolombatovič izrazila: pa kaj nam hoče odbor? Bog naj bo naš predsednik, — me pa hočemo slediti vsemu, kar je dobrega, kar je plemenitega za naš narod. Bodimo kakor apostoli Učenikovi, ki so šli v vse dele zemlje in so učili. Njegov nauk. Zanesimo tako tudi me sestersko ljubezen in jugoslovska zavest med naš jugoslovskega narod. Bodimo pripravljeni pomagati sirotam in onemoglim, bodimo pri volji širiti kulturo našo potom dramatike, pesmi in raznih predavanj. Vidite, drage rojakinje, vse to je naš program in želeli je le, da se ga z vsem srcem oklenete ter se pridružite k nam. V kratkih presledkih se bo na tem mestu poročalo o nadaljnjem razvijanju. Prihodnji teden imamo zopet na istem mestu drugi sestanek. Na tem sestanku se bo tudi sestavil odbor za nadaljnje obratovanje.

Toliko naj bo za danes. Opisala sem za nas Slovenke glavne smernice, po katerih smo si začrtale, da bomo osredotočile naše skupno delovanje. Več

bom pa poročala po prihodnjem sestanku, ki bo 30. okt. Do tedaj, drage sestre, se pa le pridno pripravljajte po naselbinah na ta način, da se tudi ve na enak način sestanete in se med seboj pogovorite kot sestre s Hrvatcami in Srbinjmi. Saj za začetek pač ni potreba, da vas je mnogo. Da vas je le nekaj. Le par od vsakih, posebno takih, ki so narodno zavedne in voljne pod zgoraj popisanimi pogoji in ki so vnete za skupno delovanje, zadostuje, in krožek imate ustanovljen. Vse drugo pride že samo od sebe, ako je dobra volja.

Pošiljam v imenu Udruženja vsem sestram jugoslovskega pozdrav!

Vaša Helena Kušar.

WOODCOCK O DOMAČEM PIVU IN VINU

St. Louis, Mo. — Načelnik federalnega prohibicijskega urada, A. W. Woodcock, ki je obiskal to mesto, je na vprašanje, je li res dovolil izdelovanje piva in vina za domačo porabo, odgovoril, da tega ni nikoli storil, češ, da je vsaka pijavca, ki vsebuje več kakor pol procenta alkohola, nezakonita. Kar je on storil, da je le to, da je svojim agentom naročil, naj obrnejo svojo pozornost proti tistim, ki kupčujejo s pijavcami, in naj izdelovalce pijavč za domačo porabo prepustijo javnemu mnenju in izobrazbi. — Dokler torej ni javno mnenje proti tebi in dokler nisi poučen, da je prohibicija dobra stvar, lahko delaš pijavčo.

ROPARJI DOBILI BOGAT PLEN

Chicago, Ill. — Dragocenosti v vrednosti \$64.000 ste bili olajšani dve ženski v navzočnosti svojih mož od treh oboroženih banditov preteklo sredo zjutraj. Družba štirih oseb, dva "brokerja", G. C. Crandell in R. Gardner, sta se s svojimi ženami peljala iz mesta v zgodnjih jutranjih urah iz nekega gledališča. Ko se je njih taxi ustavil pred Drake Tower hotelom, kjer je družba nameravala izstopiti, so se pred njimi pojavili trije moški, ki so jih obvladali s samokrevi v roki. Ko so od obeh žensk pobrali vse dragocenosti, so skočili v svoji čakajoči avto in odšli. Voznik taxija jih je zasledoval nekaj časa, a jih je kmalu izgubil izpred oči.

ŽELEZNICA PREKO ARAB-SKE PUŠČAVE

Angleži so začeli graditi železnico Bagdad-Haifa, koje načrt je bil izgotovljen že pred nekoliko leti. Gradnja prog, ki je dolga preko 700 km in ki vodi mestoma po pravi peščeni puščavi, bo trajala polnih pet let. Ob progih bo tekli tudi naftovod mosulskih petrolejskih podjetij, ki bodo na ta način pošiljala petrolejske surovine na palestinsko obrežje sredozemskega morja. Prvotno bi moral iti naftovod do sirskega pristanišča Bejrut, ali Angleži so načrt spremenili ter obšli francosko luko. S tem je postala Haifa izvozna luka za Irak in eno najvažnejših pristanišč vzhod. dela sredozemskega morja.

ŠIRITE 'AMER. SLOVENCA'!

SLUŽBO DOBI

slovenski pomočnik v lekarni. Biti mora pošten in delaven, z dve do tri leta skušnje. Pokličite Canal 0151 ali Canal 0164.

KVALITETA — TOČNOST POŠTENJE

A. F. WARHANK

zanesljivi lekarnar — založnik fotografiranih potrebščin. 2158 West 22nd Street vogal Leavitt cestl CHICAGO, ILL.

"OUR PAGE" IN SE DRUGO

(Nadaljevanje z 2. strani.)

svoj pisalni stroj tudi za članke s soljo in poprom. Tega rabimo mladi.

Od samih novic se človeku pamet skisa, posebno če so te novice še tako vsakdanje in osebne, kakor so časih.

Od samega smeha človeka želedec boli in glava, naj bo humor še tako imeniten.

Od zaljubljenosti pa luna trpi, preveč bi nas morala trkati. Glejte, da jo z neba ne sklatite. Kdo nam bo potem ponoči svetil?

Resno in kratko: Razumite me prav — nihče vas postrani ne gleda, čeprav rabite "našo" slovenščino samo pri repu svojih kolon. "Kisle kumare, salata, krompir." Pokažite, da znate od časa do časa tudi kaj pametnega zapisati. Za privatna pisma imamo pošto in "postmajstre".

Družni nas ena Jednota, en jezik (ki ga, žalibog, upoštevate premalo), družni nas ena vera, vera v lepo bodočnost. Mladi smo, mladi ostanimo. Naš je svet in naša bo Jednota.

Our Page je zastava, bel list, njiva in pismo naše obljube, sem rekel. Lepa zastava, če bi bila počekana z otroškimi figurami, kakor kak zid kje ob kopališčih. Lep list, ki bi ne imel drugih črk v sebi, kakor samo prvo "aaaaa", je še drugih 23 črk, vse je treba porabiti. Lepa njiva, kamor bi sejal same lepe rožice, vrtnice, nageljčke. Od rož se kmet ne bo najedel. Vaše rožice tudi Jednoti ne bodo dobra in bogata hrana. Pismo naše obljube, — kako nam bo oče mogel izročiti svoje peststvo, ko vidi, da ničesar pravega ne obetamo?

Kdor me hoče razumeti, me razumi. In to je moja zadnja o tem.

Se dve opazki: Opazka na opazko, ki sem jo slišal: "Mladino odbijaj." Kdor me ni razumel zadnjič, nima glave na ta pravem... Sicer pa: resnica še nikoli ni bila vsakemu preljuba. Tudi zadnji privesek zadnjič niste razumeli. "Gee Bee in tako dalje rarara, naša pamet je na prodaj za ena krajcar ali dva." Popravljam samo eno besedo, da bolje razumete, naša pamet ni na prodaj... In tretja opazka: Skoraj bi rad še večkrat kaj napisal našim mladim, tako bi jih počasi naučil malo slovenščine. Kakor vidim, ste verno prebrali moje vrstice. Bog Vas živi vse, najbolj pa Roosterja!

Nesrečen padec

V Ljubljani je pri popravilu mestne palače Kresije padel z zidarskega odra 11 m globoko delavec Franc Persak, star 34 let. Pri padcu se je močno obtolkel. Nalomljeno ima tudi hrbtenico.

ŠIRITE 'AMER. SLOVENCA'!

POZOR!

Velika Blasnikova Pratika

za leto 1931

JE TUKAJ!

Cena 20 centov S POŠTINO

Pišite takoj po njo dokler v zalogi.

Pratika je letos prav izvrstno urejena in bo vsakemu ugajala.

Zastopniki in razpečevalci Pratik naj prijavijo, koliko jih želijo.

Naročila sprejema

Knjigarna Amer. Slovenec

1849 West 22nd Street,

Chicago, Ill.

SIR H. RIDER-HAGGARD:

Hči cesarja Montezume

ZGODOVINSKA POVEST

Iz angleščine prevrel Jos. Poljanec

Jaz pa sem jo v zahvalo počeval nekoliko v naši veri in ji pripovedoval o šegah Evrope; to znanje, ki ga je bila pridobila pri meni, jo je delalo pozneje tako koristno Špancem in jo pripravljalo, da je vzprejela njihovo vero in dobila pogled v življenje belih ljudi.

Dobre štiri mesece sem tako bival v hiši kasika v mestu Tobasko, ki je šel v svoji prijaznosti do mene tako daleč, da mi je celo ponudil svojo sestro v zakon. Na to ponudbo sem kolikor mogoče prijazno odgovoril, da to ni mogoče, in on se mi je čudil kajti dekle je bilo v resnici zaló. Res, tako dobro so ravnali z menoj, da bi bil skoraj vzljubil to dobro, vešče in marljivo ljudstvo, če moje srce ne bi bilo tako daleč in da bi oni ne imeli tako strašnih obredov svoje vere, ki sem jim mladane vsak dan moral biti pričá.

Ko so že minuli dobri štirje meseci, so se naposled vrnili seli z dvora cesarja Montezume, katere so na potu močno zadrževale in ovirale narasle reke in druge nezdge. Tako velika je bila važnost ki jo je cesar polagal na to, da so me prijeli, in tako silno me je želel videti v svoji prestolici, da je bil poslal svojega lastnega nečaka kneza Guatemoka pome in ž njim veliko spremstvo vojnícov.

Nikdar ne pozabim prvega mojega sestanka s tem knezom, ki je pozneje postal moj najdražji tovariš in sobojevnik. Ko je dospel s svojim spremstvom v Tobasko, me ni bilo doma, ker sem bil na lovu; šel sem bil streljat jelene z lokom in puščicami; v tem orožju sem bil tako izurjen, da so se mi vsi Indijanci čudili; seveda niso vedeli, da sem bil v streljanju z lokom dobil dvakrat darilo pri strelnih tekmah v domačem mestu. Poseben sel nas je prišel klicat z lova in vrnil smo se neutegoma, noseč lovski plen seboj. Ko sem dospel na dvorišče kasikove hiše, je na njem mrgolelo vojnícov v sijajni opremi. Med njimi pa je bil eden, ki je bil še sijajnejši od ostalih. Bil je mlad, jako velik in plečat, prav lepega obraza, oči pa je imel kot orel; sploh je vsa njegova zunanost dihala veličastvenost in visokost. Telo mu je obdajal zlat oklep, preko katerega je visel plašč iz sijajnega perja, izbrano sestavljenega v pramnih iz različnih barv. Na glavi je nosil čelado s kraljevo perjanico, to je orlom, ki je stal na kači, narejeni iz zlata in draguljev. Na rokah in pod koleni je nosil obroče iz zlata in draguljev, v roki pa je držal sulico z bakreno rezino. Okoli njega je stalo mnogo plemičev, ki so bili precej njemu podobno opravljeni, samo da je večina njih nosila namesto zlatega oklepa telovnik iz prošitega platna, namesto kraljevskega znaka pa perjanico iz ptičjega perja.

To je bil Guatemok Montezumov nečak in pozneje poslednji cesar države Anahuak. Čim sem ga pogledal, sem ga pozdravil po indijanski šegi s tem, da sem se z desnico doteknil tal in jo nato vzdignil do glave. Guatemok pa, ki me je pozorno gledal, ko sem stal z lokom v roki, oblečen v preprosto lovsko obleko, se je odkritosrčno nasmejal in rekel: "Veš, Tjule, ako količjak poznam ljudi po njihovi zunanosti, moram reči, da sva si preveč enaka po rojstvu in starosti, da bi me pozdravljala, kakor pozdravlja suženj svojega gospodarja." In podal mi je roko v pozdrav.

Prijel sem jo in mu odgovoril s pomočjo Marine, ki je z željnimi očmi premotrivala tega visokega gospoda.

"Morebiti je tako, knez, a dasi sem v svoji domači deželi ugleden in premožen možak, nisem tukaj drugega kot suženj, katerega so iztrgali žrtvovanju."

"Znano mi je," je rekel in čelo se mu je pomračilo. "Dobro je za vse, ki so tukaj, da so te tako iztrgali, preden si izdahlil življenje, sicer bi Montezumova jeza zadela vse mesto." Pri teh besedah je pogledal kasika, ki je trepetal po vsem životu, tako strašno je bilo tiste čase samo Montezumovo ime.

Nato me je vprašal, ali sem Tjule ali Španec. Povedal sem mu, da nisem Španec, ampak nekega drugega belega plemena, dasi mi je tekla tudi španska kri po žilah. Te besede so ga pripravile v zadrego, kakor je bilo videti, kajti še nikoli ni bil slišal o kakem drugem belem plemenu; zavaljo tega sem mu povedal nekoliko svoje zgodbe, vsaj toliko, kolikor je bila v zvezi z mojo nesrečo na morju.

Ko sem bil končal, je rekel: "Ako sem prav razumel Tjule, praviš, da nisi Španec, a imaš vseeno špansko kri v svojih žilah in si dospel semkaj na španski ladji; ta zgodba se mi vidi prav čudna. No, sicer je pa stvar Montezume, da sodi v teh zadevah, zavaljo tega ne govorimo več o tem. Pokaži mi, kako ravnas s tistim tvojim velikim lokom. Ali si ga seboj prinesel ali si ga tukaj naredil? Pripoveduj, mi, da v vsej deželi ni takega lokostrelca kot si ti Tjule."

Stopil sem k njemu in mu pokazal svoj lok, katerega sem bil sam naredil in s katerim sem lahko izstrelil puščico kakih šestdeset korakov dalje kot z vsakim anahuaskim lokom; začela sva se razgovarjati o lovu in vojski, pri čemer mi je zbog mojega pomanjkljivega znanja jezika pomagala Marina in preden je tisti dan potekel, sva bila prijatelja.

Skoraj teden dni je počival knez Guatemok s svojim spremstvom v mestu Tobasko in ves ta čas smo se mi trije jako veliko razgovarjali. Kmalu sem spoznal, da se je Marina s hrepenečimi očmi ozirala po visokem gospodu, deloma zavaljo njegove lepote, dostojanstva in oblasti, deloma pa, ker se je bila naveličala ujetništva v kasikovi hiši in bi bila rada postala deležna Guatemokove moči; Marina je bila častihlepna. Na mnoge načine si je skušala pridobiti njegovo srce, on pa se ni zmenil zanjo, kot je vse kazalo, tako da je naposled začela govoriti bolj odkrito in tako, da sem jaz slišal.

"Jutri odhajaš odtod, knez," je rekla nežno, "in jaz bi te rada prosila neko milost, ako blagovoliš poslušati svojo dekle."

"Govori, dekle!" je odvrnil. "Tole bi te prosila, da bi me odkupil od mojega gospodarja kasika, če te je volja, ali mu ukazal, naj me izroči tebi, in da bi me vzel seboj v Tenoktitlan."

Guatemok se je na ves glas zasmejal. "Res govoriš odkrito, dekle," je rekel, "ampak vedi, da čaka name v mestu Tenoktitlan moja žena, cesarjeva sestrična Tekuičpo, in ž njo še tri druge ženske, ki so nekoliko ljubosumne."

(Dalje prih.)

ZAKAJ PRIPOROČAM VOLILCEM SLEDEČE KANDIDATE?

Chicago, Ill.

Navada je, da se pred vsakimi volitvami agitira za gotove kandidate. Tudi letos se, ko imamo izvoliti razne javne uradnike v razne okrajne in mestne in druge važne državne in zvezne urade. Ljudje, ki ne poznajo kandidatov, ne vejo kaj in koga volijo. Zato se mi zdi prav, da vam predstavim potem tega oglasa nekatere izmed demokratskih kandidatov, ki so vredni našega zaupanja in zaslužijo na podlagi dosežanjosti in njih dosežanjega dela, da se jih izvoli v urade, za katere kandidirajo.

Prvi je, katerega Slovenci v 21. wardi in tudi po ostalih krajih Chicage ne smemo na noben način pozabiti je

Hon. Adolph J. Sabath,

ki je vedno zastopal z vnuem zlasti Slované. Je rodom iz Čehoslovaske, odkjer je prišel v to deželo kot Sleten deček. Izšolal se je v tej deželi. Vodi že več desetletij odvetniško pisarno v Chicagi. V kongres je bil izvoljen že mnogo potov. Letos je ponovni kandidat in se priporoča volilecem, da volijo zanj 4. novembra. Njegov dosežani rekord kot ljudski zastopnik v kongresu, je najboljšje priporočilo zanj. Drugi odlični kandidat, ki pride v upoštevek je Mr. Anton J. Čermak, predsednik Cook County odbora.

Anton J. Čermak

je rodom Čeh. Z svojo agilnostjo in sposobnostjo je prispel na volilna po-

litna mesta v Chicagi in v okraju Cook, države Illinois. Mr. Čermak je bil vedno vnet nasprotnik prohibicije in je v večnem boju z njo. Kot osemetni predsednik okrajnega odbora si je stekel mnogo zaslug. Povzdignil je zlasti pota in ceste v okraju Cook. Njegovo delo dosedaj zasluži v polni meri, da mu volilci oddajo svoje glasove 4. novembra.

Prav odlični kandidat na demokratski listi je tudi Mr. D. A. Horan, dosedanji alderman 21. warda.

D. A. Horan,

kandidira letos za sanitarnega nadzornika, ki je vrlo važno mesto in zahteva je poštenje in zanesljivost ljudi na tem mestu. Mr. Horan je tak mož, ki zasluži vse zaupanje. Kot dolgoletni alderman v 21. wardi si je stekel velik zaslug, in vedno je pomagal vsakemu, ki je mogel. Zato ga bodo volili na dan 4. novembra z veseljem volili, ker vedo, da glas oddan Mr. Horanu je oddan pravemu možu.

Nadaljni kandidat je Mr. Peter P. Kielminski, ki kandidira na demokratski listi za državnega senatorja, 15. senatorskega distrikta. Kakor drugi tudi on zasluži vso podporo volilcev.

Peter P. Kielminski,

je mož, ki zrastle v naši sosesčini, pozná narod in svoje okrožje, ki ga bo zastopal, zato je kot tak zelo priporočljiv, da se ga izvoli v urad za katerega kandidira.

Jacob Schwab, Comm.

Prepozno je prišel. — Rad bi najel sobo s tekočo vodo. — Obžalujem, da vam ne morem postreči — streha je že popravljena.

VOLITE Frank E. PALACZ

republikanski kandidat za 9. senatorskega distrikta v Illinoisu,

ki se nahaja v 11, 12, 13, 21 in 22. wardu mesta Chicago.

Se priporoča rojakom Slovincem kot njih prijatelj na volilni dan

Volitve 4. novembra 1930.

FINGL'S FAMILY FORMULA so znanstveno izdelane iz najbolj in najčistejših zdravil, ki se morejo dobiti.

F. F. F. Rubiseptine, izvrstna tekočina za izpiranje ust in za grgranje	35c
F. F. F. Grip-Acold-Capsules, uničuje prehlad	50c
F. F. F. Corn Remedy, hitra odpomoč za kurja očesa	25c
F. F. F. Prašek za glavobol, prežene bolečine	25c
F. F. F. Balzam za pljuca za trdovraten kašelj	35c
F. F. F. Liniment ni masno — učinkuje skozi kožo — hladilno — da zdravo barvo	35c
F. F. F. Laxatea iz čistih rastlin	25c
F. F. F. Laxatabs kot obkladek za jetra	25c

FINGL'S DRUG STORE
— EDINI IZDELOVALCI —
S. V. ogel 21. in Wood ceste, Chicago, Illinois.

Širite "Amer. Slovenca"!

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Hollywood — revolucionira?

Vsako ve, kje in kaj je Hollywood. Tam se dela večina ameriških filmov. Vsaka doba ima svoje posebnosti. Nismo samo le pri nas zmešani za movies, ali v Evropi za kino, ves svet je malo crazy-ziran za filme.

Hollywood revolucionira. To je treba prav umeti. V Hollywoodu ni nobene revolucije, kvečjemu precej domačih, ampak Hollywood dela — revolucije, ne doma, vse kje drugje. Čuden je ta svet. V Rusiji je vse v goli revoluciji, ampak revolucija iz Hollywooda je tam — nezaželjena, je ne marajo. Čudo, ki pa ni čudo. V Rusiji imajo revolucijo, pa se bojijo, da bi revolucija iz Hollywooda te ruske revolucije ne prekucnila. Zopet je treba razumeti.

V Ameriki tam na jugu imamo vsak dan kako revolucijo. To so politične revolucije in s temi Hollywood nima opravka, nima zveze. Ruska revolucija je bila in je še politična in še druga, pa ne marajo pomoči iz Hollywooda.

Stvar je namreč ta-le: Ameriški filmi, toraj filmi iz Hollywooda, so se razširili po vsem svetu, razširili tudi med narodi, kateri so do zdaj živeli v svojem lastnem, navadno zelo omejenem krogu. To velja v prvi vrsti za Azijo in tamošnje narode, nekoliko tudi za Afriko.

Prišli so ameriški filmi. Kakšni so? Ne gre za estetično ali umetniško vrednost. — Nad vse sijajni so ti filmi. Krasne obleke, krasni ljudje, dragulji, biseri, razkošna stanovanja, udobno življenje, sijaj nad sijajem. Kaj takega mnogi narodi niso vajeni, niti sanjati se jim ni moglo, da bi bilo kaj takega sploh med ljudmi mogoče. Vse to so videli in gledali v filmih in občaževali. Ne-le to. Oči so vrata v srce, in srce človeško je podobno neskončnemu morju. Srce je zahrepenelo, zaželelo. Narodi, ki imajo skoroda od zibel do groba le eno obleko, so videli obleke, žido, žamet, sijajne obleke so videli, in videli so biserje, in videli stanovanja, razkošnost, in videli so v čisto drugi luči svojo lastno mizerijo. Srca pa so zahrepenela, zaželela. Nemir se jih je polastil, nezadovoljni so postali, in nezadovoljnost ali upropasti ali pa dvigne. Nemir je že mala revolucija in velik nemir se je polastil src in se še polastuje, in — revolucija je tu, stremljenje namreč, da bi se na kak način prišlo do tega, kar so v taki sijajni, bajni luči kazali filmi in še kažejo. — Treba je le še kakega političnega povoda, in prava revolucija izbruhne.

Hollywood, ameriški filmi iz Hollywooda, toraj resnično revolucionirajo, zrevolucionirajo svet, dasi nikakor niso revolucionarni, le ameriški so in sijajni. To je skrivnost, ki izhaja iz Hollywooda.

Rojakom se priporoča **FRANK ERMENC** Funeral Director and Embalmer EDINI SLOVENSKI POGREBNIK V MILWAUKEE, WIS. 401 Grove Street. Phone Hanover 876

Environment — okolščina.

Environment, razmere, okolščina je nekaterim skoroda vse. Človek, se žival, je prišel v ta in ta environment, tretja mu je bilo napeti možgane — in začel je — misliti. Tako ta ki nekateri. Presto, pa je, H. he.

Taki nekateri pa prav malo upoštevajo environment tam kjer je pogostoma skoroda obločilnega pomena vsaj za gotovo smer v naziranju, mentaliteti, pojmovanju, večih cel nekem subjektivnem prepričanju.

Zopet naletim na — Hollywood. Tam se ne delajo samo le filmi. Razne "zvezde" ženske in moške stopijo pred očmi mnogih milijonov. Ljudje, ki se razumejo na umetnost, se redko posejani. Večinoma gajajo le na "zvezdo" in jo odražajo od umetnosti, katero "zvezda" predstavlja in merda vrló dobro uprizarja, personificira. Milijoni vidijo in gledajo le bolj osebo.

Umevno je in naravno, da življenje teh "zvezd", toraj življenje v Hollywoodu, ne more dejanje in nehanje, ne more ostati pod mernikom. Časopisje poskrbi za to, da pride vsa na dan, karkoli se v Hollywoodu pripeti, in za neko časopisje je tam tvarine, da le kaj. — Tudi "zvezde" so ljudje, se razume, in sline cedijo le takti, ne umejo sveta in ljudi. Ni uzorno v Hollywoodu, niti ne dobro. Mnogokaj ni ravno najslabše, ampak vrlo slabo. Ne spada sem, da obširno o tem pišem.

Nedavno od tega so malo preiskali, odkod prihajajo življenje med "zvezdami" dobro. So izjeme, se razume. Svoje mnenje je podal tudi katoliški duhovnik hollywoodske cerkvice, Dod Neal, in on opozarja na — environment, okolščino. Pravi, da mnoge "zvezde" pridejo v environment, kakršnega nikakor niso pripravljani. Zdi se, kakor bi bili padli iz neba, da sami ne vedo, kako je prišlo. Pridejo kar brez noč do kupov denarja, nepričakovane slave, do pred nepoznanih udobnosti, do slavnih imena, časti. . . in ta environment jih pogostoma umori, ta environment je prevelik mora za življenje v Hollywoodu, da pri izjemah nikakor ni dobro v splošnem.

Psihologično vrlo dobro gojeno.

(Konec prih.)

"Amerikanski Slovenec" največji slovenski dnevnik in najstarejši slovenski list v Ameriki. Naročite ga!

BOŽIČ v stari domovini

Posebno odplutej parnikov iz New Yorka **DEUTSCHLAND** 11. DECEMBRA **ST. LOUIS** 12. DECEMBRA

Tam vas čaka velik sprejem. Dospeli boste pravočasno božične praznike. Hitro poenovevanje iz Hamburga do dolžnega mesta v notranjosti. Posebni zastopniki naše proge bodo spremljali vsak želez. Preskrbite si pravočasno potore. Za nadaljne podrobnosti se obrnite na kateregakoli lokalnega agenta ali na

Hamburg-American Line
177 N. Michigan Ave. Chicago

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

izvršuje vsa tiskarska dela točno in po najzmernejših cenah. Mnogi so se o tem prepričali in so naši stalni odjemalci.

Društva — Trgovci — Posamezniki

dobijo v naši tiskarni vedno solidno in točne postrežbo. Priporočamo, da predno oddate naročilo drugam, da pišete nam po cene. Izvršujemo prestave na angleško in obratno. Za nas ni nobeno naročilo preveliko, nobeno premalo.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.